

Sygn. akt II K 58/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Katarzyna Garbarczyk

Protokolant – st.sekr.sąd. Aneta Dybikowska

w obecności **Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G. Sebastiana Pilch**

po rozpoznaniu w dniach: 19.04.2018 r., 24.05.2018 r., 21.11.2018 r., 21.01.2019 r., 25.02.2019 r. sprawy

1) **P. S.** z d. S. c. M. i E. z d. K., ur. (...) w G.

2) **A. B.** s. A. i H. z d. S., ur. (...) w R.

3) **K. K.** s. B. i H. z d. K., ur. (...) w G.

oskarżonych o to, że:

1. W dniu 31 sierpnia 2017r. około godz. 12:10 ze sklepu (...) przy ul. (...) w O., okręgu (...) działając wspólnie i w porozumieniu z nieletnią dokonali zaboru w celu przywłaszczenia alkoholu różnych marek o wartości 2080,92 zł oraz słodyczy w postaci czekolad różnych marek o wartości 443,56 zł łącznej wartości 2524,48 zł na szkodę (...) Spółki z Ograniczoną Odpowiedzialnością P (...) S.K.A

tj. o czyn z art. 278§1 kk

na nadto sprawy **A. B.**

oskarżonego o to, że:

2. W dniu 31 sierpnia 2017 roku około godz. 12.10 w okolicach sklepu (...) przy ul. (...) w O., okręgu (...) groził pozbawieniem życia dla D. M., przy czym groźby te wzbudziły u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę, że będą spełnione

tj. o czyn z art. 190§1 kk

1. Oskarżoną **P. S.** uznaje za winną popełnienia zarzuconego jej czynu i za to na podstawie 278§1 kk przy zastosowaniu art. 37a kk w zw. z art. 34§1 i 1a pkt. 1 kk i art. 35§1 kk skazuje ją na karę 6 (sześć) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym.

2. Oskarżonego **K. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na podstawie 278§1 kk przy zastosowaniu art. 37a kk w zw. z art. 34§1 i 1a pkt. 1 kk i art. 35§1 kk skazuje go na karę 10 (dziesięć) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdzieści) godzin w stosunku miesięcznym.

3. Oskarżonego **A. B.** uznaje za winnego popełnienia obu zarzuconych mu czynów i za to:

a) za czy z pkt. 1 na podstawie art. 278§1 kk skazuje go na karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

b) za czyn z pkt. 2 na podstawie art. 190§1 kk skazuje go na karę 3 (trzy) miesięcy pozbawienia wolności.

4. Na podstawie art. 85§1 i 2 kk, art. 85a kk, art. 86§1 kk orzeka wobec oskarżonego A. B. karę łączną w wysokości 7 (siedem) miesięcy pozbawienia wolności.

3. Na podstawie art. 46§1 kk zobowiązuje oskarżonych do naprawienia szkody w całości w ten sposób, że nakazuje solidarnie zapłacić P. S., K. K. i A. B. na rzecz pokrzywdzonego (...) Spółki z Ograniczoną Odpowiedzialnością P (...) S.K.A kwotę 224,93 (dwieście dwadzieścia cztery 93/100) złotych.

5. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. L. R. kwotę 929,88 (dziewięćset dwadzieścia dziewięć 88/100) złotych tytułem ustanowionej z urzędu obrony oskarżonej P. S., w tym kwota 173,88 (sto siedemdziesiąt trzy 88/100) złotych tytułem 23% podatku VAT.

6. Zwalnia oskarżonych od ponoszenia opłat i pozostałych kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 58/18

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranych dowodów Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. B. i K. K. postanowili dokonać kradzieży sklepowej. W tym celu, w dniu 31 sierpnia 2017r., udali się samochodem do miejscowości O., woj. (...)- (...). Samochodem kierował M. K., a w/w towarzyszyły P. S. i nieletnia D. K.. Będąc w O., A. B. i K. K. oświadczyli, że obaj wejdą do sklepu (...), który znajdował się przy ul. (...), natomiast kobiety, na ich prośbę miały stać pod sklepem i obserwować oskarżonych, a kiedy zobaczą, że oskarżeni zbliżają się już do wyjścia, P. S. i D. K. miały wejść do sklepu i stojąc na wysokości drzwi, które otwierały się automatycznie - miały je zablokować przed zamknięciem, po czym uciekać. Około godz. 12:10 K. K. i A. B. weszli do w/w sklepu, skąd do wózków sklepowych włożyli alkohole różnych marek oraz słodycze w postaci czekolad różnych marek, po czym nie płacąc za towar, ruszyli w kierunku drzwi, które - zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami blokowały - w celu uniemożliwienia automatycznego zamknięcia się ich - D. K. i P. S.. Powyższe zaobserwowała pracownica sklepu (...), która o swoich spostrzeżeniach poinformowała pracownika ochrony sklepu - (...). U. G. wraz z D. M. zaczęli biec w kierunku K. K. i A. B., ci natomiast wraz z D. K. i P. S. zaczęli uciekać. Po drodze mężczyźni w pobliżu sklepu porzucili zabrany alkohol i słodycze.

Zabrany przez oskarżonych towar w postaci alkoholu różnych marek o wartości 2080,92 zł oraz słodyczy w postaci czekolad różnych marek o wartości 443,56 zł, czyli łącznej wartości 2524,48 zł - na szkodę (...) Spółki z Ograniczoną Odpowiedzialnością P (...) S.K.A - został odzyskany, przy czym część czekolad i butelek z alkoholem- na łączną kwotę 224,93 zł- została uszkodzona i nie nadawała się do dalszej sprzedaży.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowo wyjaśnień P. S. (k. 367v-368, 106-108, 147-149, 258-259), A. B. (k. 368, 132-133, 143-144, 254- 255) oraz K. K. (k. 368, 202- 204), częściowo na podstawie zeznań i wyjaśnień D. K. (k. 410v, 92-94, 265-268), częściowo zeznań M. K. (k. 373: k. 126-127, 138-139), a także w oparciu o zeznania U. G. (k. 372v, 3-5, 246, 271- 272) i D. M. (k. 372v-373, 30, 103-104) oraz dowody tj. dokument k. 8, protokół oględzin k. 12-15, dokumentacja pogładowa k. 16-20, protokół przeszukania k. 21-23, protokół oględzin k. 24-25, materiał pogładowy k. 26-29, protokół oględzin k. 33, materiał pogładowy k. 33a – 33g, protokół przeszukania k. 34-35, protokół zatrzymania rzeczy k. 36-38, protokół zatrzymania rzeczy k. 41-42a, pływa k. 43, protokół oględzin k. 44-45, materiał pogładowy k. 46-83, protokół przeszukania k. 86-88, protokół oględzin k. 89-90, materiał pogładowy k. 90a-90c, protokół zatrzymania k. 91, protokół zatrzymania k. 97, 98, 99, tablice pogładowe k. 100-102, protokół oględzin k. 112-113, dokumentacja fotograficzna z pismem k. 114-119, płyta k. 124, protokół zatrzymania rzeczy k. 163-165, płyta k. 166, protokół oględzin wraz z dokumentacją pogładową k. 167-179, protokół oględzin k. 186-187, dokumentacja fotograficzna 188-200, oświadczenie k. 221, protokół oględzin wraz z dokumentacją fotograficzną k. 223-245, pokwitowanie k. 274-275,

P. S. nie przyznała się do winy. Oskarżona wprawdzie potwierdziła, że w dniu zdarzenia wraz A. B. i K. K. oraz jeszcze jednym mężczyzną, a także D. K. udali się samochodem do O., przy czym utrzymywała, że nie wiedziała w jakim celu tam jadą. Wyjaśniła, iż w O. A. B. i K. K. oświadczyli, że obaj wejdą do sklepu (...), i poprosili ją oraz D. K., by obie stały w tym czasie pod sklepem. Kobiety miały obserwować oskarżonych, a kiedy zobaczą, że oskarżeni zbliżają się już do wyjścia, obie mają wejść do sklepu i stojąc na wysokości drzwi -zablokować je przed zamknięciem, po czym uciekać. P. S. wraz z D. K. zgodziły się na powyższe ustalenia. Gdy mężczyźni będąc w sklepie, po włożeniu towaru do wózków sklepowych, zbliżali się do wyjścia, oskarżona i D. K. stanęły w drzwiach w taki sposób, by zablokować je i uniemożliwić automatyczne zamknięcie się. Kiedy pracownicy sklepu zaczęli biec w kierunku wychodzących ze sklepu (...), a ci zaczęli uciekać - uciekły też D. K. i P. S.. Oskarżona potwierdziła, że mężczyźni w pobliżu sklepu porzucili zabrany alkohol i słodycze. Pomimo, że P. S. twierdziła, że nie wiedziała, iż A. B. i K. K. chcą dokonać w sklepie kradzieży, przyznała jednocześnie, że domyśliła się tego w chwili, kiedy mężczyźni poprosili ją i koleżankę, by otworzyły drzwi, kiedy oni będą wychodzić ze sklepu (k. 367v-368, 106-108, 147-149, 258-259).

Sąd sceptycznie odniósł się do wyjaśnień oskarżonej w jakich próbowała ona przekonać, iż nie wiedziała, że towarzyszący jej mężczyźni chcą dokonać kradzieży. Zdaniem Sądu wyjaśnienia te nie polegają na prawdzie i stanowią jedynie przyjętą przez P. S. linię obrony.

Z wyjaśnień A. B. (k. 368, 132-133, 143-144, 254- 255) oraz K. K. (k. 368, 202- 204) wynika, że przyznali się oni do dokonania kradzieży w sklepie (...) w O., nadto opisali w jaki sposób do niej doszło, co w tym czasie, kiedy obaj oskarżeni byli w sklepie, robiły P. S. i D. K.. Z wyjaśnieniami w/w korespondowały wyjaśnienia P. S. (k. 367v-368, 106-108, 147-149, 258-259) oraz zeznania i wyjaśnienia D. K. (k. 410v, 92-94, 265-268). W świetle tych dowodów, a którym w przedmiotowym zakresie nie można odmówić wiary, bo znajdują swoje potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym - nie budzi wątpliwości, że to A. B. i K. K. byli pomysłodawcami dokonania kradzieży sklepowej. W tym celu udali się samochodem do miejscowości O., pojazdem kierował M. K., a w/w towarzyszyły P. S. i nieletnia D. K.. Bezsporne jest, iż A. B. i K. K. oświadczyli, że obaj wejdą do sklepu (...), natomiast P. S. i D. K., na ich prośbę miały stać pod sklepem i obserwować oskarżonych, a kiedy zobaczą, że oskarżeni zbliżają się już do wyjścia, P. S. i D. K. miały wejść do sklepu i stojąc na wysokości drzwi, które otwierały się automatycznie - miały je zablokować przed zamknięciem, po czym uciekać. Okoliczności te wynikają z wyjaśnień A. B. (k. 368, 132-133, 143-144, 254- 255), zeznań i wyjaśnień D. K. (k. 410v, 92-94, 265-268) oraz częściowo wyjaśnień K. K. (k. 368, 202- 204). Podkreślić jednak z całą mocą należy, że powyższe przede wszystkim wynika wprost z wyjaśnień samej P. S. (k. 367v-368, 106-108, 147-149, 258-259). Więcej - jak przyznała P. S. - domyśliła się w chwili, kiedy A. B. i K. K. poprosili ją i D. K., by otworzyły drzwi, kiedy oskarżeni będą wychodzić ze sklepu - że mężczyźni zamierzają dokonać sklepowej kradzieży. Zatem już w świetle takich wyjaśnień P. S., przy jednoczesnym uwzględnianiu okoliczności przedmiotowej sprawy - nie można mieć wątpliwości, że P. S. musiała mieć świadomość, iż mężczyźni chcą dokonać kradzieży, dobrowolnie zgodziła się pełnić w tym procedurze określoną "rolę". Z przywołanych dowód bezspornie wynika, jaki nastąpił podział ról, który ze sprawców co miał robić. Oskarżona i D. K. rzeczywiście stały przed sklepem, kiedy mężczyźni weszli do P. M., a kiedy z niego wychodzili z towarem, za który nie zapłacili - kobiety stanęły w drzwiach sklepu w sposób uniemożliwiający automatyczne zamknięcie się drzwi, po czym uciekły, kiedy mężczyźni też zaczęli uciekać, porzucając skradziony towar. Okoliczności te znalazły swoje powiedzenie w zeznaniach U. G. (k. 372v, 3-5, 246, 271- 272) i D. M. (k. 372v-372, 30, 103-104) oraz dowodach tj. dokumentacja poglądowa k. 16-20, protokół oględzin k. 24-25, materiał poglądowy k. 26-29, protokół zatrzymania rzeczy k. 41-42a, płyta k. 43, protokół oględzin k. 44-45, materiał poglądowy k. 46-83, protokół oględzin k. 89-90, materiał poglądowy k. 90a-90c, protokół zatrzymania k. 97, 98, 99, tablice poglądowe k. 100-102, protokół oględzin k. 112-113, dokumentacja fotograficzna z pismem k. 114-119, płyta k. 124, protokół zatrzymania rzeczy k. 163-165, płyta k. 166, protokół oględzin wraz z dokumentacją poglądową k. 167-179.

Przywołane na te okoliczności dowody są spójne, wzajemnie się uzupełniają i korespondują ze sobą.

Z zeznań U. G. (k. 372v, 3-5, 246, 271- 272) i D. M. (k. 372v-373, 30, 103-104) oraz dowód tj. dokument k. 8, protokół oględzin k. 33, materiał poglądowy k. 33a – 33g, bezspornie wynika, iż przedmiotem kradzieży był towar w postaci alkoholu różnych marek o wartości 2080,92 zł oraz słodyczy w postaci czekolad różnych marek o wartości 443,56 zł,

czyli łącznej wartości 2524,48 zł - na szkodę (...) Spółki z Ograniczoną Odpowiedzialnością P (...) S.K.A. Towar ten został odzyskany, przy czym część czekolad i butelek z alkoholem- na łączną kwotę 224,93 zł- została uszkodzona i nie nadawała się do dalszej sprzedaży. Zdaniem Sądu brak jest podstaw, by kwestionować powyższe dowody.

Zeznania K. P. (k. 368-368v, 84) nic nie wniosły do przedmiotowej sprawy.

W świetle zebranych dowodów, jakim Sąd nadał walor wiarygodności, przyjęć bez wątpliwości należy, P. S. w dniu 31 sierpnia 2017r. około godz. 12:10 ze sklepu (...) przy ul. (...) w O., okręgu (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. B., K. K. i nieletnią D. K. dokonali zaboru w celu przywłaszczenia alkoholu różnych marek o wartości 2080,92 zł oraz słodczy w postaci czekolad różnych marek o wartości 443,56 zł łącznej wartości 2524,48 zł na szkodę (...) Spółki z Ograniczoną Odpowiedzialnością P (...) S.K.A, w konsekwencji dopuszczając się przestępstwa z art. 278§1 kk.

Nie ma wątpliwości, że w/w działali wspólnie i w porozumieniu. Jeszcze przed dokonaniem przedmiotowego czynu były ustalenia dotyczące tego, która z osób co będzie robić w związku z planowaną kradzieżą, był wyraźny podział ról. Bezsprzeczna jest także wina umyślna oskarżonej- o czym była mowa wyżej.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się ogólnymi jej dyrektywami zawartymi w art. 53§1 i 2 kk.

Mając na uwadze okoliczności sprawy stwierdzić należy, że zachowanie oskarżonej - 17-letniej, młodej kobiety - było nieprzemyślaną, lekkomyślną decyzją, brzemioną w skutkach, "wybrykiem młodości". Za okoliczność łagodzącą uznano fakt, iż P. S. nigdy dotąd nie weszła w konflikt z prawem ani jako osoba nieletnia, ani jako dorosła (k. 407, 423). Szczerze przyznała, jaki był jej udział w przedmiotowym procederze. Z drugiej jednak strony niepokojące jest to, że oskarżona całą sprawę - udział w przestępstwie- potraktowała, jak sposób na spędzenie czasu. Nie można tolerować takich zachowań, zwłaszcza, że oskarżona działała wspólnie i w porozumieniu także z nieletnią. Nie bez znaczenia pozostaje okoliczność, że przedmiotem kradzieży był m. in. alkohol, co w świetle przywołanych okoliczności tym bardziej każe nagannie ocenić zachowanie oskarżonej.

W myśl art. 54 § 1 kk - wymierzając karę nieletniemu albo młodocianemu, Sąd kieruje się przede wszystkim tym, aby sprawcę wychować. Wobec powyższego Sąd, uznając P. S., która jest sprawcą młodocianym, za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, na podstawie 278§1 kk przy zastosowaniu art. 37a kk w zw. z art. 34§1 i 1a pkt. 1 kk i art. 35§1 kk skazał ją na karę 6 (sześć) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym.

Zdaniem Sądu rodzaj i rozmiar przedmiotowej kary jest adekwatny do stopnia zawinienia i społeczne szkodliwości czynu. Kara ta spełni cele wychowawcze i poprawcze wobec oskarżonej, albowiem zawiera w sobie przede wszystkim element edukacyjny. Stanowiąc będzie jednocześnie dla niej dolegliwość, zgodnie z założeniami jakie niesie za sobą każda kara. P. S. – z uwagi na swój wiek – jest sprawcą o jeszcze nieukształtowanej w pełni osobowości i możliwe jest (przynajmniej potencjalnie) doprowadzenie do jej ukształtowania pożądanego społecznie, na skutek oddziaływania wychowawczego wymierzonej kary.

Kierując się treścią art. 46§1 kk, Sąd zobowiązał oskarżonych do naprawienia szkody w całości w ten sposób, że nakazał solidarnie zapłacić P. S., K. K. i A. B. na rzecz pokrzywdzonego (...) Spółki z Ograniczoną Odpowiedzialnością P (...) S.K.A kwotę 224,93 (dwieście dwadzieścia cztery 93/100) złotych, która odpowiada wartości towaru, jaki był przedmiotem kradzieży, a który z uwagi na jego uszkodzenie nie nadawał się do dalszej sprzedaży.

Zasądzając od Skarbu Państwa na rzecz adw. L. R. kwotę 929,88 (dziewięćset dwadzieścia dziewięć 88/100) złotych tytułem ustanowionej z urzędu obrony oskarżonej P. S., w tym kwota 173,88 (sto siedemdziesiąt trzy 88/100) złotych tytułem 23% podatku VAT, Sąd miał na uwadze treść Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

O kosztach orzeczono w oparciu o treść art. 624§1 kpk.